රජරට වකුගඩු රෝගය සහ ඊනියා දෙමළ නිජබිම

දෙමළ ජාතිවාදය විසින් කොටි ත්‍රස්තවාදය බිහි කළේ එක්දහස් නවසිය හැත්තෑව දශකයේ වුවද දෙමළ ජාතිවාදයේ උපත ඉන් බොහෝ ඈතට දිව යයි. ක්‍රි.ව. 1736 දී එවකට යාපනයේ ලන්දේසි ආණ්ඩුකාරයා වූ ජෑන් මැකාරාගේ ආරාධනයෙන් මයිල්වාගන පුලවර්\ නමැත්තකු "යාල්පාන වයිපව මාලෙයි" යනුවෙන් ව්‍යාජ ඉතිහාස කරුණුවලින් සමන්විත පොතක් රචනා කිරීම දෙමළ ජාතිවාදයේ උපත හා සබැඳෙන වැදගත් සිදු වීමකි. තම ආර්\ථික, දේශපාලන සහ සංස්කෘතික ආධිපත්‍යය පැතිරවීමට සැතපුම් දහස් ගණනක් දුර කතර ගෙවාගෙන පැමිණි ජෑන් මැකාරා මෙවැනි ආරාධනයක් කරන්නට ඇත්තේ යාපනයේ ඉතිහාසය දැන ගැනීමේ ඉතිහාසකාමීත්වයෙන් විය නොහැක. අනෙක් අතට එවකට යාපනයේ විසූ දෙමළ ජනතාවට පැහැදිලි ඉතිහාසයක් වී නම් යටත් විජිත පාලකයාට අමුතුවෙන් ඉතිහාසයක් රචනාකර ගැනීමේ අවශ්‍යතාවක් මතුවිය නොහැක.

පසුව යාපනයේ පමණක් නොව මුළු රටම සටකපට ලෙස තම ග්‍රහණයට නතු කරගත් ඉංග්‍රීසීහු මැකාරා ඇරැඹූ වැඩපිළිවෙළ ක්‍රමානුකූලව පෝෂණය කළහ. එහි ප්‍රතිඵලයක් ලෙස ඉංග්‍රීසීන් තමන්ගේ පරිපාලන පහසුවට බෙදා වෙන් කළ මීට පෙර රටේ ඉතිහාසයේ කිසිදිනක දක්නට නොවූ, වත්මන් උතුර සහ නැගෙනහිර පළාත් දෙමළ නිජබිම් බව ප්‍රකාශ කිරීමට දෙමළ ජාතිවාදී ප්‍රභූන්ට අවස්ථාව සැලසිණි. රටේ උතුර සහ නැගෙනහිර පළාත් දෙමළ නිජභූමි හෙයින් ඔවුන්ගේ ස්වයං නිර්\ණ අයිතිය පිළිගත යුතු බවටත්, දෙමළ ජනතාව වෙනම ජාතියක් ලෙස පිළිගත යුතු බවටත් ලෙස දෙමළ ජාතිවාදයේ අභිලාස ඉදිරිපත් විය. ඒ සඳහා දේශපාලන ව්‍යාපාරය මෙන්ම සන්නද්ධ ව්‍යාපාර ද ගොඩනැඟිණි. එදා මයිල්වාගන පුලවර්\ට, ජෑන් මැකාරා අනුග්‍රහ දැක්වූයේ කෙලෙස ද ඒ අයුරින්ම ගතවූ වසර 270 පුරාවටම බටහිරයෝ දෙමළ ජාතිවාදයට අනුග්‍රහය, ආරක්ෂාව, පෝෂණය සැපයූහ.

කෙසේ වුවත් මේ දෙමළ නිජබිම් අදහස කිසිදු ඓතිහාසික හෝ භූගෝලීය පදනමක් නැති, හුදු මිථ්‍යාවක් පමණි. ඒ සමස්ත අදහසම අතිශයින් අසංගතයත අවුල් සහගතය. දෙමළ නිජබිමත් තබා 13 වැනි සියවසට පෙර මේ රටේ අඛණ්ඩ දෙමළ ජනාවාස හෝ තිබී නැති බව 1965 දී ලන්ඩන් විශ්වවිද්‍යාලයට සිය පශ්චාත් උපාධි නිබන්ධනය ඉදිරිපත් කරමින් කාර්\තිගේසු ඉන්ද්‍රපාල මහතා නිරවුල් ලෙස පෙන්වා දෙයි. පසුව එතුමා යාපනය විශ්වවිද්‍යාලයේ ඉතිහාස අධ්‍යයන අංශයේ මහාචාර්\යවරයා බවට පත්විය.

නිජබිම් සංකල්පය කෙතරම් අසංගත වුවද එය ලෙහෙසියෙන් අත්හැරීමට දෙමළ ජාතිවාදීහු කැමති නොවෙති. ව්‍යාජ ඉතිහාසය ඉගෙනගත් දෙමළ තරුණ තරුණියන්ට සිතන්නට සලස්වා ඇත්තේ සිංහල හමුදාව තම ඓතිහාසික නිජබිම ආක්‍රමණය කර ඇති බවත් ප්‍රභාකරන් යනු තම නිජබිම රැක ගැනීමට පහළ වූ අසහාය නායකයා බවත් ය. ප්‍රභාකරන්ට දෙමළ තරුණ තරුණියන්ගේ ඇගේ බෝම්බ බැඳ මරාගෙන මැරෙන ප්‍රහාරකයන් බවට පත් කිරීමට හැකි වුයේත්, සිංහල ගම්මානවලට පැන ඉවක් බවක් නැතිව මිනිසුන් කපා කොටා දමන වසලයන් බවට පත් කිරීමට හැකිවුයේත් මේ නිජබිම් සංකල්පයට පින් සිදු වන්නටය. එය එතරම්ම භයානක අදහසකි. සංකල්පයකි. ඉන් වසඟයට පත්වූ පසු ඕනෑම තිරිසන් වැඩක් කිරීමට නුගත් දෙමළ තරුණ තරුණියන් පමණක් නොව උගත් යැයි සම්මත දෙමළ ප්‍රභූන්ද නොපැකිළේ.

මේ ව්‍යාජ නිජබිමට වත්මන් මන්නාරම, වවුනියාව, කිලිනොච්චි, මුලතිව්, යාපනය, ත්‍රිකුණාමලය, මඩකලපුව, අම්පාර දිස්ත්‍රික්ක සහ ඊට යාබදව ඇති තවත් ප්‍රදේශ අයත් වේ. මෙකී ව්‍යාජ නිජබිමට යාබදව ඇති සිංහල ජනතාව බහුතරයක් වෙසෙන ප්‍රදේශ කවරෙ\දැයි අවධානය යොමු කිරීම අපේ මාතෘකාව පිළිබඳ කතා කිරීමේදී වැදගත් වේ. මහවිලච්චිය, තන්තිරිමලේ, මැදවච්චිය, කැබිතිගොල්ලෑව, පදවිය, ශ්‍රීපුර, මැදිරිගිරිය, වැලිකන්ද, අරලගංවිල, ගිරාදුරුකෝට්ටේ එවැනි ප්‍රදේශය. (සිතියම බලන්න)

වසර කිහිපයක සිට රජරට ප්‍රදේශයෙන් අසන්නට ලැබෙන ප්‍රවෘත්තියක් නම් ක්‍රමයෙන් එම ප්‍රදේශවල වකුගඩු රෝගීන් සංඛ්‍යාව ඉහළ යන බවයි. ඇතැම් ගම්මානවල එකම පවුලේ කිහිපදෙනකු මේ අසනීපයෙන් මියගොස් ඇත. තවත් විටක තරුණවිය නොඉක්ම වුවෝද වකුගඩු නරක්වීමෙන් මියගිය බව අසන්නට ලැබේ. රෝගී තත්ත්වය පිළිබඳ වෛද්‍යවරුන්, පර\යේෂකයන්, විද්වතුන් එක්වී කරුණු කාරණා සොයා බැලූ බව පැවසුවද මේ වන තෙක් සාර\ථක, සංගත පැහැදිලි කිරීමක් ඉදිරිපත් කිරීමට කවරකුට හෝ හැකිවී නැත. මෙම වකුගඩු රෝගය හට ගැනීමට හේතු භූත වන කරුණු පිළිබඳ ඔවුනතර ප්‍රධාන අදහස් කීපයකි.

ප්‍රදේශයේ බහුලව භාවිත කෙරෙන කෘමිනාශක නිසා රෝගය හටගන්නා බව එක් අදහසකි. රජරට බොහෝ ප්‍රදේශවල ජලයේ ෆ්ලෝරයිඩ් අයන සාන්ද්‍රණය අධික බවත් වකුගඩු රෝගී වන්නේ මේ හේතුවෙන් බවත් තවත් අදහසකි. ඊට අමතරව තත්ත්වයෙන් බාල ඇලුමිනියම් භාවිත කිරීමත්, කැඩ්මියම් වැනි බැර ලෝහ ආහාර දාම ඔස්සේ ගමන්කර මිනිස් සිරුරට ඇතුළුවීමත් රෝගී තත්ත්වයට හේතුවන බව ඉදිරිපත්ව ඇති තවත් අදහස් දෙකකි. එසේ වුවත් මෙහා සමාන තත්ත්ව දක්නට ලැබෙන රටේ වෙනත් ප්‍රදේශවල මේ ප්‍රශ්නය දක්නට නොවීමත්, රජරට ප්‍රදේශයේම වුව රෝග ව්‍යාප්තිය නිරවුල් හා සංගත ලෙස පැහැදිලි කිරීමට නොහැකිවීමත් නිසා ඉහත දැක්වූ සියලු අදහස් විවිධ අයුරින් අභියෝගයට ලක්වී ඇත.

මේ ලිපියේ අරමුණු වන්නේ ඉහත දැක්වූ අදහස් වෙන් වෙන්ව ගෙන ඒවා අභියෝගයට ලක්වී ඇති අයුරු සාකච්ඡා කිරීම නොවේ. එසේ වුවත් කවර හෝ සිදුවීමක් පැහැදිලි කිරීමට එක් හේතුවක් සොයා යෑම අපේ විද්‍යාවක් තුළදී ප්‍රතික්ෂෙප කෙරෙන බව පමණක් මෙහිදී සිහිපත් කළ යුතුය. මෙහිදී අපගේ අවධානය යොමු වන්නේ රජරට වකුගඩු රෝගය නමින් හඳුන්වන මේ සුවිශේෂී ව්‍යාධි තත්ත්වය ව්‍යාප්ත වී ඇති ආකාරය පිළිබඳ ඉතා වැදගත් නිරීක්ෂණයක් සටහන් කිරීමටයි. ඒ අන් කවරක්වත් නොව දැනට වසර දහයක පමණ කාලයක සිට වසංගතයක් සේ ක්‍රමයෙන් පැතිර යන මේ වකුගඩු රෝගය ඊනියා දෙමළ නිජබිමට යාබදව පිහිටි සිංහල ජනතාව බහුතර ලෙස වෙසෙන ප්‍රදේශවල ඉතා පැහැදිලි ලෙස ව්‍යාප්තවීමයි. විශේෂයෙන් මැදවච්චිය, පදවිය, ශ්‍රීපුර, මැදිරිගිරිය, ගිරාදුරුකෝට්ටේ වැනි ප්‍රදේශවල මෙය ඉතා බරපතල තත්ත්වයක් බවට පත්වෙමින් ඇත.

පදවිය, ශ්‍රීපුර යනු මේ රටේ ඉතා වැදගත් භූමි ප්‍රදේශයකි. 1977 ට පෙර රටේ උතුරු සහ නැගෙනහිර පළාත් භූගෝලීය වශයෙන් එක සමීපයේ පිහිටියේ නැත. උතුර පළාත සහ නැගෙනහිර පළාත අතර යාන්ඔය මුවදොරෙ\ සිට නයාරු මුවදොර දක්වා කි.මී. 30 පමණ ප්‍රදේශයක් උතුරු මැද පළාතේ අනුරාධපුර දිස්ත්‍රික්කයට අයත්ව තිබිණි. එනම්, උතුරු මැද පළාතටද මුහුදු වෙරළක් තිබිණි. නමුත් නව පළාත්·දිස්ත්‍රික්ක නිර\ණය කිරීමේ නාමයෙන් එකී භූමි ප්‍රදේශය උතුර හා

නැගෙනහිර පළාත්වලට බෙදා දුන් අතර උතුරු මැද පළාත් මායිම පදවිය බෝගස්හන්දිය සහ පුල්මුඩේ 7 කණුව අසලට කි.මී. 10 ක් පමණ රට අභ්‍යන්තරයට රැගෙන යන ලදී. එසේ වුවත් අදටත් උතුර සහ නැගෙනහිර පළාත් අතර පිහිටි සුවිශේෂී බිම්කඩ මැතකදී ස්වර\ණ ජයන්තිය සැමරූ පදවිය ගොවි ජනපදයයි. කොටිකටේ සිටිමින් අනේකවිධ දුක් කම්කටොළු විඳ දරාගත් මේ අභීත ජනතාව නොවන්නට අද අප බොහෝ දේ අහිමිකරගත් ජාතියක් වීමටද ඉඩකඩ තිබිණි.

ලෝකයේ වෙනත් ප්‍රදේශ සැලකුවද මේ ආකාරයට වසංගතයක් ලෙස වකුගඩු රෝගය පැතිර ගිය අවස්ථා සුලභ නැත. එවැනි එක් ප්‍රකට ස්ථානයක් නම් නැගෙනහිර යුරෝපයේ ඩැනියුබ් ගංගාව අවට ග්‍රාමීය ප්‍රදේශයයි. පැරැණි යුගෝස්ලාවියාවට අයත්ව තිබූ බොස්නියාව, ක්‍රොයේෂියාව, සර\බියාව වැනි රටවල් කිහිපයක සීමිත ප්‍රදේශයකට මේ තත්ත්වය සීමාවී ඇත. ලංකාවේදී මෙන්ම රෝග තත්ත්වය පැහැදිලි කිරීමට අදහස් කිහිපයක්ම ඒ රටවලදී ද ඉදිරිපත්ව ඇති නමුත් ඒ එකක් පිළිබඳ හෝ පූර\ණ එකඟතාවකට එළැඹීමට එම රටවල විද්වතුන්ට හැකිවී නැත. සිහිපත් කළ යුතු වැදගත් කරුණක් නම් මෙම බෝල්කන් කලාපයද දැඩි ලෙස බටහිර මැදිහත්වීම් සිදුවන, බෙදුම්වාදී ව්‍යාපාර දියත්වන ප්‍රදේශයක් බවයි.

බටහිරයන් බීජ රෝපණය කර පෝෂණය කළ, දෙමළ ජාතිවාදයේ ප්‍රධාන අභිලාසයක් වන දෙමළ නිජබිම ලබාගැනීමට ඔවුන්ට ඇති ප්‍රබලතම අභියෝගයක් වනුයේ මෙම ඊනියා දෙමළ නිජබිම තුළ හා ඒ ආසන්නයේ වෙසෙන සිංහලයන්ය. මේ සිංහලයන් වැනසීමට, එළවා දැමීමට දෙමළ ජාතිවාදීන් නොකළ දෙයක් නැත. ඔවුහු සියදහස් ගණන් අහිංසකයන් නිදි පැදුරේ\දීම කැලි කැලිවලට කපා දැමූහග දවසකට වරක් හෝ දෙවරක් ධාවනය වූ පොල් පැටවුවාක් මෙන්වූ ලංගම බස් රථවලට බෝම්බ තබා සිය ගණනක් මරා දැමූහත මේ ජනපදිකයන්ට ආධ්‍යාත්මික ශක්තිය මෙන්ම එදිනෙදා අවශ්‍යතාද සොයා බලා සැපයූ දිඹුලාගල ලොකු හාමුදුරුවන් වහන්සේ, පිහිඹියගොල්ලෑවේ ලොකුහාමුදුරුවන් වහන්සේ ම්ලේච්ඡ ලෙස ඝාතනය කළහ.

මේ සියලු අභියෝගවලට මුහුණ දෙමින් ජීවත්වූ ජනතාවගේ හිස මතට කඩා වැටුණු "වකුගඩු රෝග භීතිකාව" අද වන විට වසංගතයක් බවට පත්ව ඇත. එවැනි බරපතල දුක්බදායී තත්ත්වයකට මුහුණදීම කවර වූ ජන කොටසකට වුව පහසු නැත. ඒ අන් කිසිවක් නිසා නොව ඒ උදෙසා ඔවුන්ට කළ හැකි දෙයක් නොමැති හෙයිනි. කොටි ත්‍රස්තවාදයට එරෙහිව නම් ඔවුන්ට අවි අතට ගත හැක. නමුත් මෙවැනි රෝගයකට එරෙහිව ඔවුන්ට කළ හැකි දෙයක් ඇතිද යන්න සැකසහිතය. ඔවුන් පමණක් නොව ප්‍රබල බටහිර වෛද්‍ය විද්‍යාවද ඒ හමුවේ අසරණය.

ඊනියා දෙමළ නිජබිමට යාබදව පිහිටි සිංහල ජනාවාසවලින් බැහැරද වකුගඩු රෝගය ලෙස අද අප මේ හඳුන්වන තත්ත්වය දක්නට ලැබෙන බව යමකුට පැවසිය හැක. එය එසේවිය හැකි වුවත් අප මෙහිදී සඳහන් කළ ප්‍රදේශවල කැපී පෙනෙන ඉහළ රෝගීන් සංඛ්‍යාවක් හමුවන බව පැහැදිලි ලෙසම නිරීක්ෂණය කළ හැක. මෙම රෝගය ඍජුව දෙමළ ජාතිවාදයේ ප්‍රතිඵලයක් යැයි දැන්ම ම පැවසිය නොහැක. නමුත් එක් කරුණක් නිරවුල් ලෙස ඉදිරිපත් කළ හැක. එය නැවතත් පවසන්නේ නම් "රජරට ප්‍රදේශයේ වකුගඩු රෝගය යැයි හඳුන්වන තත්ත්වය මේ රටේ ඊනියා දෙමළ නිජබිමට යාබද සිංහල ජනතාව බහුතර ලෙස වෙසෙන ප්‍රදේශවල කැපී පෙනෙන ලෙස ඉහළ බව" යි. මේ කරුණ පිළිබඳ රටේ විද්වතුන් අතර පුළුල් සංවාදයක් ජනිත විය යුතුයත මේ රෝගී තත්ත්වය සඳහා සුදුසු

පිළියමක් ඉක්මනින් සොයාගත යුතුය. එසේ නොවුවහොත් කොටි ත්‍රස්තවාදයට විසි වසරකට අධික කාලයක් තුවක්කුවෙන් බෝම්බයෙන් උදාකළ නොහැකි වූ තත්ත්වය තවත් දශකයකින් හෝ දෙකකින් වකුගඩු රෝගය තුළින් උදාවනු නිසැකය.

වෛද්‍ය චන්න සුදත් ජයසුමන
වෛද්‍ය පීඨය
රජරට විශ්වවිද්‍යාලය : අනුරාධපුරය